

Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija

WWW.LU.LV/VDKKOMISIJA

ZIŅAS

Sākums > Ziņas

LPSR VDK priekšsēdētāja Edmunda Johansona biogrāfiskās ziņas

LPSR VDK zinātniskās izpētes komisija
12.02.2017

LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja Edmunda Johansona biogrāfiskās ziņas no Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva PA-101. fonda 68. apraksta 212. lietas apkopojusi LPSR VDK zinātniskās izpētes komisijas priekšsēdētāja vietniece juridiskās zinātnes jautājumos Kristīne Jarinovska

Sniedzam konspektīvu ieskatu Edmunda Johansona nomenklatūras kadru lietā. Ziņas *.pdf datnes veidā pieejamas šeit. Plašāka informācija Kristīne Jarinovska, +37129777788.

Atbilstoši Latvijas Komunistiskās partijas (LKP) Centrālās komitejas (CK) nomenklatūras Edmunda Johansona personas lietā[1] sniegtajai informācijai, Edmunds Johansons ir dzimis 1936. gada 22. jūlijā Rīgā.[2] Skolas gaitas sācis 1945. gadā.[3] Savā 1984. gada 19. jūnija autobiogrāfijā Johansons norāda, ka sakarā ar to, ka tēvs 1949. gadā bija norīkots darbā uz Jaunpiebalgu, viņš ir pārcēlies uz dzīvi un mācībām Jaunpiebalgā.[4] Tur 1951. gadā Edmunds Johansons kļūst par Vissavienības Ļeņina komunistiskās jaunatnes savienības (VĻKJS) biedru;[5] un 1952. gadā iegūst septiņu klašu izglītību Jaunpiebalgas vidusskolā.[6] Atgriezoties Rīgā, 1952. gada augustā Johansons kļūst par Rīgas industriālā politehnikuma audzēkni un, 1956. gada jūlijā beidzot mācības,[7] iegūst tehniķa tehnologa metālu aukstajai apstrādei ar griešanu specialitāti.[8] Obligātās sadales rezultātā 1956. gada jūlijā[9] viņu norīko darbā par tehniķi tehnologu Rīgas autoelektropiederumu rūpnīcas presē cehā.[10]

1956. gada novembrī[11] Johansonu iesauc dienēt Padomju Sociālistisko Republiku Savienības (PSRS) bruņotajos spēkos Kauņā dislocētajā armijas daļā Nr. 06808[12]. Izziņā sakarā ar izvērzišanu LKP CK apstiprināšanai par LKP Kirova rajona komitejas sekretāru par dienesta vietu norādīta Baltijas kara apgabala 96. atsevišķā bataljona lidlauka tehniskā nodrošinājuma strēlnieku apsardzes rota.[13] Dienesta laikā Edmunds Johansons esot izraudzīts par daļas komjaunatnes organizācijas sekretāru,[14] tad arī uzņemts par Padomju Savienības Komunistiskā partijas (PSKP) biedra kandidātu.[15] Atbilstoši 1986. gada 4. aprīļa autobiogrāfijā minētajam, dienesta laikā Johansons aktīvi darbojās daļas komjauniešu dzīvē, [16] kādēļ, dienestam beidzoties, Johansons rekomendēts un norīkots komjaunatnes darbā.[17] No 1959. gada jūlijā[18] līdz 1961. gada aprīlim VĻKJS Latvijas CK instruktors sporta un masu aizsardzības darba nodaļā Rīgā, no 1961. gada aprīļa līdz 1962. gada aprīlim Latvijas Komjaunatnes CK komjauniešu organizācijas nodaļas instruktors Rīgā.[19] 1960. gadā kļūst par PSKP biedru.[20]

No 1959. gada jūlijā[21] līdz 1961. gada aprīlim Latvijas Ļeņina komunistiskās jaunatnes savienības (LĻKS) CK sporta un masu aizsardzības darba nodaļas instruktors Rīgā, no 1961. gada aprīļa līdz 1962. gada aprīlim LĻKS CK komjaunatnes organizācijas nodaļas instruktors Rīgā.[22] 1960. gada janvārī kļūst par PSKP biedru (biedra kartes Nr. 07810300).[23]

No 1962. gada aprīļa līdz 1963. gada janvārim Johansonu norīko par LĻKS CK komjaunatnes organizatoru (komsorgu) Bauskas kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldē.[24] Spriežot pēc publikācijām plašsaziņas līdzekļos, Edmunds Johansons šajā laikā aktīvi piedalās propagandas darbā, piemēram, publicējot rakstus par panākumu gūšanas aspektiem lauksaimniecībā[25] un uzstājoties ar publiskām uzrunām[26]. No 1963. gada janvāra līdz 1963. gada novembrim Edmundu Johansonu izraugās par LĻKS Bauskas lauksaimnieciskās ražošanas pārvaldes komitejas pirmās sekretāru. Preses slejas rāda, ka pirmā sekretāra gaitas sākas ne tikai ar atziņu, ka iepriekšējā gadā, tāpat faktiski pateicoties paša veikumam komjaunatnes organizatora darbā, Bauskas komjauniešu rindas ir būtiski augušas:

"Konferenci atklāja organizācijas biroja priekšsēdētājs Edmunds Johansons. Aizvadītajā gadā komjaunatnes organizācijā iestājās 1031 jaunieši. — Bauskas rajona vēsturē nav bijis tāda gada, kad tik daudz Jauniešu papildinātu Ļeņina komjaunatnes rindas,"[27]

bet arī visai plašu propagandas darbu. Gan paša, gan arī citu sagatavotajās publikācijās vērojams, ka Edmunda Johansona retorikā augusi kritikas nots dažādām norisēm lauksaimniecības, sporta un komjaunatnes darba organizēšanā, ne tikai pamatojot savu viedokli par vēlamajām un nepieciešamajām izmaiņām, bet arī uzteicot panākumus.[28] Šajā laikā, proti, 1963. gada aprīlī Edmunds Johansons pirmo reizi dodas uz ārvalstīm, vadot tūrisma grupu uz Bulgārijas Tautas Republiku.[29]

1963. gada novembrī Johansons pārceļ darbā Rīgā, LĻKS CK sporta un masu aizsardzības darba sektora vadītāja amatā, nomainot iepriekšējo vadītāju, Latvijas Padomju Sociālistiskā Republika (LPSR) modernās piecīņas čempionu 1960. gadā[30] Ivaru Ādamu[31]. Sektora vadītāja amatu Johansons veic līdz 1965. gada martam.[32] No 1965. gada marta līdz 1966. gada augustam Edmunds Johansons pilda LĻKS CK sporta un masu aizsardzības darba nodaļas vadītāja pienākumus. [33] LPSR presē pieejamā informācija liecina, ka šajos amatos Edmunds Johansons pievērsis uzmanību masu sporta un tam nepieciešamo nosacījumu radīšanas publiskai apcerēšanai.[34] 1965. gadā saņem LPSR Augstākās Padomes Prezidija goda rakstu no Jāņa Kalnbērziņa.[35]

Atbilstoši 1970. gada 24. augusta autobiogrāfijai Edmunds Johansons 1964. gadā uzsāka mācības PSKP CK Neklātienēs augstākajā partijās skolā, kur mācījās divus gadus[36]. 1966. gadā Johansons turpināja mācības klātienē PSKP CK Augstāko partijas skolā Viļņā, iestājoties trešajā kursā ražošanas nodaļā[37], ko pabeidza 1968. gadā. Tādēļ 1984. gada 19. jūnija kadru uzskaites personas lapā norādīts, ka Edmunds Johansons mācījies 1966. gada augustā līdz 1968. gada janvārim[38] PSKP CK Augstākā partijas skolā Viļņā ir neprecīza informācija. To apliecina arī 1974. gada 17. aprīļa autobiogrāfija[39]. Pārceļšanās no neklātienēs mācībām minēta arī 1974. gada 18. aprīlī notariāli apliecinātā 1968. gada 30. jūnija diplomā ar izcilību (BŅ Nr. 044822) kopija.[40] Diplomā norādīts, ka Edmunds Johansons 1966. gadā ir uzņemts no PSKP CK Neklātienēs augstākās partijas skolas un ka 1968. gadā viņš ir pabeidzis pilnu kursu Viļņas augstākajā partijās skolā, nokārtojot valsts eksāmenus atbilstoši mācību plānam un saņemis augstāko izglītību.[41] Mācību laikā – 1967. gada

Drukāt
Saņemt tekstu
Sadalīt tekstu kopā

LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētājs, ģenerālmajors Edmunds Johansons. Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva PA-101. f., 68. apr., 212. l.

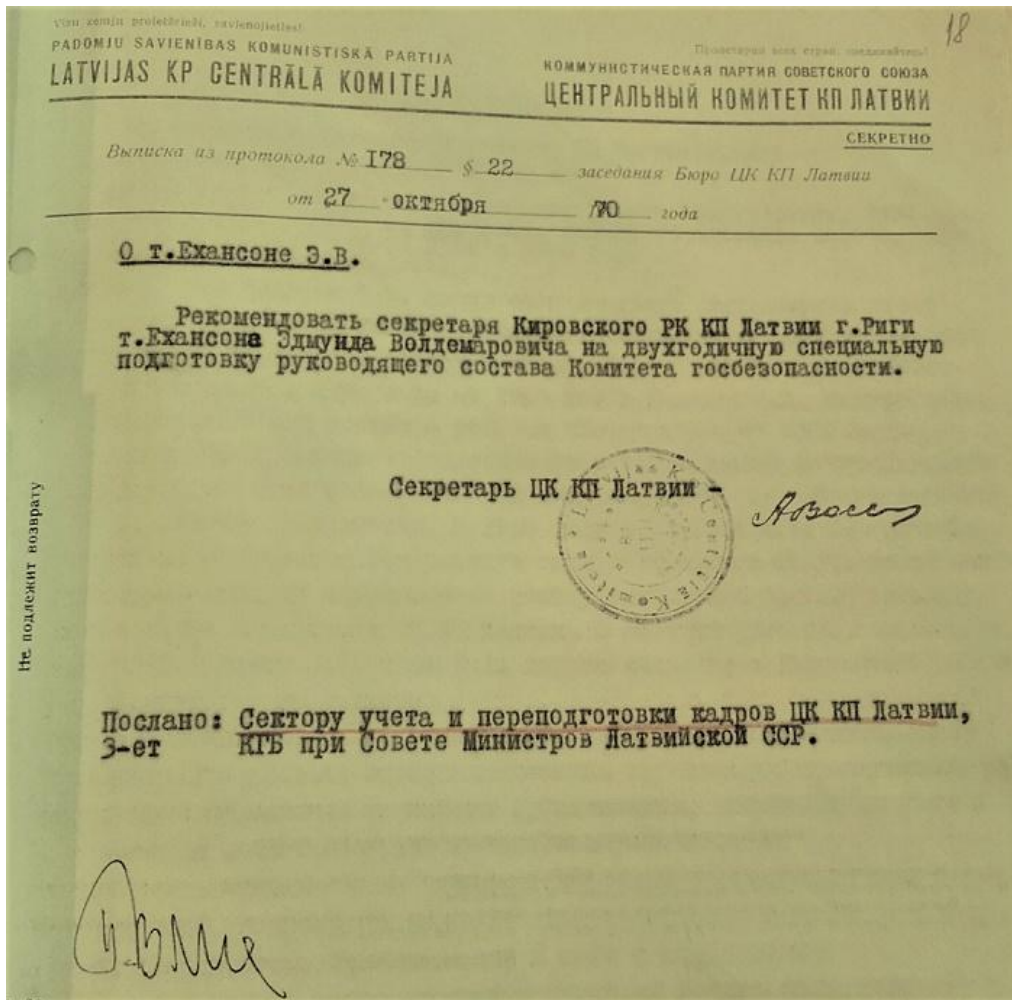
septembrī – Johansons dodas savā otrajā ārzemju braucienā, šoreiz uz Vācijas Federatīvo Republiku kā tūrisma grupas vadītājs,[42] vēlākajos dokumentos – kā tūrists.[43]

No 1968. gada janvāra līdz 1970. gada augustam Edmunds Johansons iecelts LKP Kirova rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja amatā.[44] Spriežot pēc pieejamās informācijas presē, šajā laikā Johansons pamatā pievērsās jautājumiem par partijas darba organizēšanu.[45] To apstiprina arī 1970. gada 21. augusta raksturojums, kur norādīts, ka Johansons ievieš zinātnisku darba organizāciju un jaunas partijas politiskās darba formas.[46] 1969. gada maijā viņam uztic vadīt sporta delegāciju uz Vācijas Demokrātisko Republiku.[47]

Īsu brīdi – no 1970. gada augusta līdz 1971. gada janvārim – Johansons pilda LKP Rīgas pilsētas Kirova rajona komitejas sekretāra pienākumus. Šajā amatā viņš ievēlēts XIV LKP Rīgas pilsētas Kirova rajona plēnumā 1970. gada 20. augustā, kura pieņemtos lēmumus apstiprināja 1970. gada 21. augustā LKP Rīgas pilsētas komitejas birojs[48] un 1970. gada 11. septembrī LKP CK birojs, ko apliecina LKP CK pirmā sekretāra Augusta Vosa apstiprināts izraksts no LKP CK biroja 1970. gada 11. septembra protokola Nr. 173, § 11.[49] Darbībā šajā amatā publiski salīdzinoši maz atspoguļota, un tā pati saistīta vairāk ar partijas un komjaunatnes sporta aktivitāšu organizēšanu.[50] 1970. gadā Johansonu apbalvo ar jubilejas medaļu *Par varoņīgu darbu. Atzīmējot V. I. Leņina 100. dzimšanas dienu*. [51] Pārrunas par iecelšanu LKP Rīgas pilsētas Kirova rajona komitejas sekretāra amatā veica LKP CK otrais sekretārs Nikolajs Beluga un LKP CK sekretārs Ēriks Pētersons[52].

1971. gada janvārī seko būtisks pagrieziens Edmunda Johansona karjerā; viņš dodas mācībās uz divgadīgiem, vadošā sastāva sagatavošanai domātajiem speciālajiem kursiem Feliksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākajā Sarkankarogotajā skolā Maskavā.[53] 1974. gada 17. aprīlī autobiogrāfijā šis pārmaiņas Johansons raksturo kā LKP CK norīkojumu (1984. gada 19. jūnija autobiogrāfijā – kā LKP CK biroja lēmumu)[54] darbam VDK struktūrās.[55] Minētais norīkojums dokumentēts kā LKP CK biroja 1970. gada 27. oktobra sēdē pieņemtā Johansona rekomendācija divgadīgām VDK vadošā sastāva mācībām.[56] Ievērojot, ka starp 1970. gada 11. septembra LKP CK pirmā sekretāra Augusta Vosa lēmumu iecelt Johansonu par Kirova rajona sekretāru un 27. oktobra rekomendāciju uz Maskavu ir vien pusotrs mēnesis, var ar lielu ticamības pakāpi secināt, ka iecelšana Rīgas pilsētas rajona sekretāra amatā ir veikta vien ar nolūku veidot jaunā speciālista karjeru Valsts drošības komitejas vadošā amatā Rīgā.

1972. gada oktobrī, beidzoties mācībām, Johansonu iecēl par LPSR VDK 5. daļas priekšnieka vietnieku, bet 1972. gada novembrī papildus 5. daļas priekšnieka vietnieka amatam, Johansons sāka pildīt arī 5. daļas 4. nodaļas (religiozo organizāciju un sektu kontrole, šajā laikā PSRS VDK 5. pārvaldes 4. daļu vadīja apakšpulkvedis Jevgeņijs Kubiškins) priekšnieka amatu. Nepilnus divus gadus pēc mācību beigām VDK vadībā LKP Rīgas pilsētas komitejas birojs, atsaucoties uz LPSR VDK priekšlikumu, 1974. gada 26. aprīlī pieņēma lēmumu apstiprināt Edmundu Johansonu par LPSR VDK Rīgas pilsētas nodaļas priekšnieku un lūgt LKP CK apstiprināt pieņemto nolēmumu.[57] Tajā pašā dienā LPSR VDK priekšsēdētājs Longins Avdjukevičs nosūta lūgumu LKP CK apstiprināt Edmundu Johansonu minētajā amatā.[58] Lūgumam pievienotajā LPSR VDK raksturojumā Johansona personība raksturota pozitīvi, tomēr vispārīgi un izmantojot šabloniskus izteicienus, lai norādītu uz vadības prasmēm. Raksturojumam individuālu pieskaņu piešķir norāde par to, ka Johansons darbā esot pievērsis uzmanību daļas fiziskās sagatavotības pilnveidošanai un ka viņš esot labs sportists.[59] Izziņu, kas sagatavota LKP CK jautājuma izskatīšanai, veidojis LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Jānis Vagris, kurš faktiski atkārtu LPSR VDK iesniegto informāciju.[60] Nepilnu divu nedēļu laikā 1974. gada 7. maijā LKP CK biroja sēdē atbalstīts LKP Rīgas pilsētas komitejas un LPSR VDK priekšlikums[61] un vēl pēc aptuveni diviem mēnešiem, 1974. gada 15. jūlijā LPSR Ministru padome formāli apstiprina Edmundu Johansonu LPSR VDK Rīgas pilsētas nodaļas priekšnieka amatā.[62]

LKP CK nomenklatūras personas lieta sniedz tikai kopu ieskatu par Edmundu Johansonu, pildot LPSR VDK Rīgas pilsētas nodaļas priekšnieka amatu. Norādīts, ka 1975. gada jūnijā Johansons dodas komandējumā krūzī uz Donavu, bet 1979. gada augustā viņš ir komandēts krūzī par Skandināviju.[63] 1978. gadā Johansons saņēma jubilejas medaļu PSRS *Brunoto Spēku 60 gadi*. [64] 1980. gadā Johansons atkārtoti saņēma LPSR Augstākās Padomes Prezidija goda rakstu.[65] 1981. gada 1. aprīlī steidzamajā paziņojumā norādīts, ka Johansons ir apbalvots par aktīvu līdzdalību PSK XXVI kongresa un LKP 23. kongresa čiekstiskajā nodrošinājumā, parādot iniciatīvu un atjautību, par ko izteikta pateicība.[66] Pusgadu vēlāk, 1981. gada 28. oktobrī saņemts steidzamais paziņojums par Johansona apbalvošanu ar ordeni *Goda Zīme* par veiksmīgu rīcību, lai nodrošinātu desmitās piecgades uzdevumu izpildi.[67]

1984. gada 20. jūnijā LPSR VDK virza pulkvedi Edmundu Johansonu par LPSR VDK 5. daļas priekšnieku.[68] Klāt pievienotajā raksturojumā Johansons raksturots pozitīvi, tomēr vispārīgais un šabloniskais apraksts liedz izdarīt konkrētākus secinājumus par viņa personību.[69] 1984. gada 26. jūnijā LKP CK birojs akceptē priekšlikumu.[70] Spriežot pēc 1984. gada 3. augusta steidzamā paziņojuma, tikko iecelts amatā Johansons 1984. gada jūnijā ir apmeklējis kvalifikācijas celšanas kursus Feliksa Dzeržinska PSRS VDK Augstākajā Sarkankarogotajā skolā Maskavā.[71] 1984. gada decembrī saņēma medaļu *PSRS Brunoto Spēku veterāns*. [72] LKP CK nomenklatūras lietā ir maz liecību par veikumu LPSR VDK 5. daļas priekšnieka amatā. Viena no tādām ir 1986. gada 7. aprīļa raksturojums, kas sagatavots virzīšanai uz LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka amatu un kur līdzās pozitīvām atziņām atrodas arī šabloniski izklāstītas kritikas piezīmes par nepieciešamību vairāk pievērst uzmanību uzdevumu izpildes kontrolei, praktiskai palīdzībai padotajiem, lielāku personisko līdzdalību sarīkojumos, kas vērsti uz darba rezultātu sasniegšanu un vadības un metožu stila pilnveidošanu atbilstoši laikmeta prasībām.[73]

1986. gada 8. aprīlī LPSR VDK priekšsēdētājs Staņislavs Zukulis virza Johansona kandidatūru LKP CK apstiprināšanai par LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieku.[74] Sekojošie raksturojumi atkārtu iepriekš pausto, tai skaitā kritiku, piemēra, LKP CK pirmā sekretāra Borisa Pugo 1986. gada 25. aprīlī parakstītais raksturojums īsi atkārtu vēl 1986. gad 7. aprīļa pausto, arī norādi par to, ka nākotnē Johansonam būtu jāpilnveido vadības stils un metodes, padarot to laikmetīgāku, un vairāk jāpievērš uzmanība uzdevumu izpildes kontrolei.[75] 1984. gada 24. jūnijā LPSR Ministru Padomes priekšsēdētājs Jurijs Rubenis iesniedza priekšlikumu LKP CK apstiprināt Johansonu LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka amatā.[76] Tajā pašā dienā LKP CK birojs apstiprina Edmundu Johansonu amatā.[77] Par minēto laika posmu liecina tikai atsevišķi dati kā, piemēram, 1988. gada 28. janvārī piešķirtā jubilejas medaļa *PSRS Brunoto Spēku 70 gadi*[78] un 1988. gada 18. februārī piešķirta ģenerālmajora dienesta pakāpe.[79]

1989. gada 15. maijā LKP CK birojs apstiprina Jāni Trubiņu LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka amatā sakarā ar to, ka Edmundu Johansonu norīko citā darbā.[80] Tikai Jāņa Trubiņa raksturojums sniedz informāciju, ka cits darbs ir PSRS VDK. [81] Citur ir publicēta informācija, ka šīs dienests bijis PSRS VDK 5. pārvaldes jeb pārvaldes "Z" (PSRS konstitucionālās iekārtas aizsardzība) daļas vadītāja vietnieka amats Maskavā, kur Johansons esot nosūtīts pret paša gribu, taču apskatāmā LKP CK nomenklatūras personas lieta šādu informāciju nesniedz vispār. 1986. gada jūnija izziņa, kas sagatavota LKP CK

apstiprināšanai amatā, sniedz precizējošo informāciju par komandējumu vietām kružiem pa Donavu un Skandināviju, proti, Johansons apmeklēja Čehoslovākijs Sociālistisko Republiku, Ungārijas Tautas Republiku, Bulgārijas Tautas Republiku, Rumānijas Sociālistisko Republiku, Dienvidslāvijas Sociālistisko Federatīvu Republiku, Norvēģijas Karalisti un Somijas Republiku. Reizē izziņa, ko sagatavojis partijas organizatoriskā darba nodaļas vadītājs Genadijs Loskutovs, sniedz informāciju, ka Johansons bijis arī Zviedrijas Karalistē, tomēr neprecizē kad un kādā nolūkā.[82] sevišķi ievērojot to, ka atbilstoši 1984. gada 19. jūnija kadru uzskaites personas lapā norādītajam Edmunds Johansons tad esot pratis vien krievu un latviešu valodu.[83]

Atbilstoši 1984. gada 19. jūnija kadru uzskaites personas lapā norādītajam Edmunds Johansons bija cēlies no strādnieku ģimenes.[84] Ziņas par tēvu un māti dažādos laikos rakstītajās autobiogrāfijās satur atsevišķus atšķirīgus datus.

Tēvs – Voldemārs Johansons, Jāņa dēls – atbilstoši 1970. gada 24. augusta autobiogrāfijai dzimis 1904. gadā[85] (atbilstoši 1984. gada 19. jūnijam[86] un 1986. gada 4. aprīļa autobiogrāfijai dzimis 1906. gadā[87]) Rīgā[88], miris 1958. gadā[89] (atbilstoši 1986. gada 4. aprīļa autobiogrāfijai miris 1955. gadā[90]), apglabāts Rīgā, [91] Meža kapos, bijis PSKP biedrs.[92] Atbilstoši 1984. gada 19. jūnija autobiogrāfijai tēvs Otrā pasaules kara laikā strādājis dažādos uzņēmumos par strādnieku, pēdējos gados – Rīgas autoelektropiederumu rūpnīcā.[93] Spriežot pēc presē pieejamās informācijas, laikā, ko Johansons raksturo kā tēva norīkošanu darbā uz Jaunpiebalgu, pieejamas ziņas, ka Voldemārs Johansons Jāņa dēls bijis apgabala vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja vietnieks no Gaujienas rūpniecības kombināta strādniekiem un kalpotājiem.[94] Voldemāra Johansona vecāki – Jānis Johansons un Alvine Johansone (dzimusi Alvine Emīlija Dombrovska, 1883. gada 14. martā Skrīveru pagasta *Sīksnēnos* Indriķa Dombrovska, dzimuša 1853. gada 17. decembrī Skrīveru pagastā, un viņa sievas Annas ģimenē[95], mirusi 1955. gada 29. maijā Rīgā).

Māte – Zelma Johansone, Jāzepa meita – dzimusi 1902. gadā[96] (1974. gada 14. aprīļa autobiogrāfijā norādīts, ka dzimusi 1903. gadā[97]), atbilstoši 1984. gada 19. jūnija un 1986. gada 4. aprīļa autobiogrāfijai – 1904. gadā[98]) Rīgā[99], atbilstoši 1984. gada 19. jūnija autobiogrāfijai strādājusi dažādos uzņēmumos par audēju, [100] 1970. gada 24. augusta autobiogrāfijas rakstīšanas laikā pensionāre,[101] 1974. gada 14. aprīļa autobiogrāfijā norādīts, ka māte mirusi 1974. gadā, [102] apglabāta Rīgā.[103] Pieejama informācija, ka Emīlija Zelma Johansone, Jāzepa meita (dzimusi Mikelis) 1935. gadā nopirka no Kārļa Žaņa Voldemāra Zvīņas Vadakstes pagasta Benkavas muižas jaunsaimniecību Nr. 5f.[104]

Brālis Egons Johansons, Voldemāra dēls, dzimis 1930. gadā[105] Rīgā[106], 1974. gada 24. augusta autobiogrāfijas rakstīšanas laikā strādāja Rīgas autoelektropiederumu rūpnīcā ceha priekšnieka amatā, bija PSKP biedrs. [107] 1984. gada 19. jūnija autobiogrāfijas rakstīšanas laikā brālis bija inženieris Rīgas autoelektropiederumu rūpnīcā (arī 1986. gada 4. aprīļa autobiogrāfijas rakstīšanas laikā strādāja turpat[108]), precējies.[109]

1962. gadā Edmunds Johansons bija precējies ar Raisu Kazarcevu Aleksandra meitu, kas dzimusi 1937. gadā[110] Maskavā[111] un kas 1974. gada 24. augusta autobiogrāfijas rakstīšanas laikā bija Rīgas pilsētas 26. bibliotēkas lasītavas vadītāja.[112] 1974. gada 14. aprīļa, 1984. gada 19. jūnija un 1986. gada 4. aprīļa autobiogrāfijas rakstīšanas laikā strādāja LKP Kirova rajona komitejā par bibliotekāri.[113]

Informācija par sievas vecākiem parādās tikai divās pēdējās autobiogrāfijās. Sievas tēvs – Aleksandrs Kazarcevs, Andreja dēls, dzimis 1908. gadā Maskavā, strādnieks, bijis izlūks, miris 1963. gadā.[114] Sievas māte – Milšča Kazarceva, Semjona meita dzimusi 1912. gadā Maskavā, strādājusi paraugtipogrāfijā par strādnieci, mirusi 1984. gadā.[115]

Divās pēdējās autobiogrāfijās norādīts, ka Johansonam nav radu ārzemēs, ka neviens no radniekiem nav dienējis Nacionālsociālistiskās Vācijas armijā, nav bijis kādas no Latvijas Republikas partijām biedrs un nav bijis tiesāts.[116]

[1] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 1. – 53. lp. (LKP CK Edmunda Johansona personas lieta; sākta no 1970. gada 24. augusta)

[2] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. (kadru uzskaites personas lapa).

[3] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. (1970. gada 24. augusta autobiogrāfija).

[4] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. (1984. gada 19. jūnija autobiogrāfija).

[5] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp.

[6] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. (1984. gada 19. jūnija autobiogrāfija).

[7] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.

[8] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. Precizējošu norādi par specialitāti skat., piemēram, LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp.

[9] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.

[10] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp.

[11] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.

[12] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.

[13] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 16. lp. (izziņa sakarā ar Edmunda Johansona izvirzīšanu LKP CK apstiprināšanai par LKP Kirova rajona komitejas sekretāru).

[14] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 7. lp. (1974. gada 17. aprīļa autobiogrāfija).

[15] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. Precizējošu norādi par uzņemšanas laiku skat. LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 10. lp. (1986. gada 4. aprīļa autobiogrāfija).

[16] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 10. lp.

[17] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 10. lp.

[18] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 10. lp.

[19] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.

[20] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 7. lp.

[21] 1984. gada 19. jūnija kadru uzskaites personas lapā (LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse) norādīts, ka sācis instruktora darbu 1958. gadā, proti, gadu pirms dienesta gaidu beigām, tomēr citos dokumentos norādīts, ka sācis instruktora darbu 1959. gadā, piemēram, LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 10. lp.

[22] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.

[23] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp.

[24] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.

- [25] Johansons, Edmunds. "Līdz 24. jūnijam trieciendekāde", *Padomju Jaunatne*, 1962, 17. jūnijs, Johansons, Edmunds. "Pavasara sēja – uzmanības, centrā", *Padomju Jaunatne*, 1962, 20. aprīlis.
- [26] Borisovs, M., Gefters, D., Mihaļevičs, S. "Pretim jaunām uzvarām jaunie komunisma cēlāji!", *Padomju Jaunatne*, 1962, 13. maijs.
- [27] Pūķis, N. "Apvārsnis nav robeža", *Padomju Jaunatne*, 1963, 29. janvāris.
- [28] Kainaizis, V. "Nevis dzirksteļot, bet visiem darbā kvēlot", *Cīņa*, 1963, 10. oktobris, Vārpa, P. "Pirmrindnieks viens, atpalikušo daudz", *Padomju Jaunatne*, 1963, 9. oktobris, Vārpa, P. "Trīs nedēļas – papildu kontrole", *Padomju Jaunatne*, 1963, 1. oktobris, Johansons, Edmunds. "Kā labāk un pareizāk?" *Padomju Jaunatne*, 1963, 28. augusts, "Latvijas LKJS Centrālās Komitejas plēnums", *Padomju Jaunatne*, 1963, 12. aprīlis, Bite, I. "Vienotā Frontē", *Padomju Jaunatne*, 1963, 29. marts.
- [29] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 5. lp.
- [30] "I. Ādams – Latvijas čempions", *Dzimtenes Balss*, 1960, 24. augusts, "Modernajā piecīņā čempionu maiņa", *Dzimtenes Balss*, 1961, 5. novembris.
- [31] Ādams, I. "Komjauniešu goda lieta", *Padomju Jaunatne*, 1963, 9. oktobris.
- [32] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.
- [33] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.
- [34] Johansons, Edmunds. "Bāzes – masveidības starta laukums", *Padomju Jaunatne*, 1965, 16. aprīlis, Johansons, Edmunds. "Pirmo vijoli spēlē treneris", *Padomju Jaunatne*, 1965, 9. februāris, Johansons, Edmunds. "Sporta laukumi gaida čaklas rokas", *Padomju Jaunatne*, 1964, 15. aprīlis, Edmunds. "«Olimpisko sniegpārslīņu» – katrā skolā!", *Padomju Jaunatne*, 1964, 31. janvāris,
- [35] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 5. lp. otra puse.
- [36] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp.
- [37] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. otra puse.
- [38] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. un 4. lp. otra puse.
- [39] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 7. lp.
- [40] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 11. lp. (1974. gada 18. aprīlī notariāli apliecināta 1968. gada 30. jūnija diploma kopija).
- [41] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 11. lp.
- [42] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 5. lp.
- [43] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 27. lp. otra puse (Izziņa, kas sagatavota LKP CK jautājuma izskatīšanai par Edmunda Johansona apstiprināšanu LPSR VDK Rīgas pilsētas nodaļas priekšnieka amatā).
- [44] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp. otra puse.
- [45] "Lietišķību partijas darbā", *Cīņa*, 1970, 15. augusts, Johansons, Edmunds. "Kā tu ievēro statūtus?" *Cīņa*, 1969, 14. novembris, "Par šķietami vienkāšo", *Padomju Jaunatne*, 1968, 3. decembris,
- [46] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 14. lp. (1970. gada 21. augusta raksturojums, ko apstiprinājis LKP Rīgas pilsētas komitejas birojs un ko parakstījis pirmais sekretārs Augusts Zitmanis).
- [47] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 5. lp.; LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 27. lp. otra puse (Izziņa, kas sagatavota LKP CK jautājuma izskatīšanai par Edmunda Johansona apstiprināšanu LPSR VDK Rīgas pilsētas nodaļas priekšnieka amatā).
- [48] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 12. lp. (Izraksts no LKP CK Rīgas pilsētas komitejas 1970. gada 21. augusta protokola Nr. 56, § 3).
- [49] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 17. lp. (izraksts no LKP CK biroja 1970. gada 11. septembra sēdes protokola Nr. 173, § 11).
- [50] Jansons, A. "Kā audzināt Sportistu?" *Padomju Jaunatne*, 1970, 19. decembris.
- [51] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 5. lp. otra puse.
- [52] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 16. lp. otra puse.
- [53] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. un 4. lp. otra puse.
- [54] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 7. lp. un 7. lp. otra puse.
- [55] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. otra puse.
- [56] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 18. lp. (Izraksts no LKP CK biroja 1970. gada 27. oktobra sēdes protokola Nr. 178, § 22, ko parakstījis LKP CK pirmais sekretārs Augusts Voss).
- [57] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 22. lp. (LKP Rīgas pilsētas komitejas biroja nolēmums, kas dokumentēts 1974. gada 26. aprīļa protokolā Nr. 5, § 8 un ko parakstījis LKP Rīgas pilsētas komitejas pirmais sekretārs Ēriks Auškaps).
- [58] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 23. lp. (LPSR VDK 1974. gada 26. aprīļa vēstule Nr. 3/2145 LKP CK, ko parakstījis priekšsēdētājs Longins Avdjukevičs, ar pielikumiem).
- [59] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 24. lp. (LPSR VDK partijas komitejas 1974. gada 23. aprīlī protokolā Nr. 12 apstiprināts un 26. aprīlī LPSR VDK priekšsēdētāja Longina Avdjukeviča un 24. aprīlī LPSR VDK partijas komitejas sekretāra Dobriņina parakstīts raksturojums).
- [60] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 27. lp. un 27. lp. otra puse (Izziņa, kas sagatavota LKP CK jautājuma izskatīšanai par Edmunda Johansona apstiprināšanu LPSR VDK Rīgas pilsētas nodaļas priekšnieka amatā).
- [61] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 28. lp. (LKP CK biroja sēdes 1974. gada 7. maija protokola Nr. 76, § 17 izraksts, kuru 8. maijā parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Augusts Voss).
- [62] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 28. lp. (LPSR Ministru padomes 1974. gada 15. jūlija nolēmums Nr. 403).
- [63] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 5. lp.
- [64] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 2. lp. otra puse (Papildinājums kadru uzskaites personas lapai).
- [65] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 5. lp. otra puse.
- [66] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 30. lp. (1981. gada 1. aprīļa steidzamais paziņojums Nr. 10).
- [67] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 31. lp. (1981. gada 28. oktobra steidzamais paziņojums Nr. 3/3504).

- [68] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 32. lp. (LPSR VDK 1984. gada 20. jūnija vēstule Nr. OK/2350 LKP CK, ko parakstījis priekšsēdētājs Staņislavs Zukulis).
- [69] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 33., 34. lp. (LPSR VDK partijas komitejas raksturojums, ko 1984. gada 20. jūnijā parakstīja LPSR VDK priekšsēdētājs Staņislavs Zukulis un LPSR VDK partijas komitejas sekretārs Anatolijs Rancāns).
- [70] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 36. lp. (Izraksts no LKP CK biroja 1984. gada 26. jūnija sēdes protokola Nr. 94, § 20, ko parakstījis pirmais sekretārs Boriss Pugo).
- [71] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 38. lp. (1984. gada steidzams paziņojums Nr. 28).
- [72] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 2. lp. otra puse (Papildinājums kadru uzskaites personas lapai).
- [73] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 39. lp. (LPSR VDK partijas komitejas raksturojums, ko 1986. gada 7. aprīļa protokolā Nr. 11 apstiprināja LPSR VDK partijas komiteja. Raksturojumu parakstīja LPSR VDK partijas komitejas sekretārs Anatolijs Rancāns).
- [74] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 41. lp. (LPSR VDK 1986. gada 8. aprīļa vēstule Nr. OK/1358 LKP CK).
- [75] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 45. lp. (LKP CK pirmā sekretāra Borisa Pugo 1986. gada 25. aprīlī parakstītais raksturojums).
- [76] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 46. lp. (LPSR Ministru Padomes 1986. gada 24. jūnija vēstule Nr. 20-12-29 LKP CK).
- [77] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 47. lp. (LKP CK biroja sēdes 1986. gada 24. jūnija protokols Nr. 13, § 8, kura izrakstu parakstījis pirmais sekretārs Boriss Pugo).
- [78] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 2. lp. otra puse (Papildinājums kadru uzskaites personas lapai).
- [79] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 3. lp. otra puse (Papildinājums kadru uzskaites personas lapai).
- [80] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 47. lp. (LKP CK biroja sēdes 1989. gada 16. maija protokols Nr. 98, § 12, kura izrakstu parakstījis pirmais sekretārs Jānis Vagris).
- [81] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 48. lp. (1989. gada 11. maija raksturojums, ko parakstījis LKP CK valsts un tiesiskā darba nodaļas vadītājs Timofejs Duškevičs).
- [82] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 51. lp. (Izziņa, kas sagatavota LKP CK jautājuma izskatīšanai par Edmunda Johansona apstiprināšanu LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka amatā).
- [83] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp.
- [84] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp.
- [85] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp.
- [86] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [87] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 10. lp. otra puse. Latvijas Nacionālā arhīva datubāze *Latvijas iedzīvotāju saraksts (1918–1940)* liecina, ka Voldemārs Johansons, Jāņa dēls ir dzimis 1906. gada 26. jūlijā Rīgā.
- [88] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [89] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 4. lp.
- [90] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 10. lp. otra puse.
- [91] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [92] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. otra puse.
- [93] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [94] "Par Apgabalu vēlēšanu komisiju sastāva apstiprināšanu Latvijas PSR Augstākās Padomes vēlēšanām", *Cīņa*, 1950, 28. decembris.
- [95] LVVA, 235. f., 7. apr., 711. l., 3. lp.
- [96] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. otra puse.
- [97] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 7. lp. otra puse.
- [98] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse., 10. lp. otra puse. Latvijas Nacionālā arhīva datubāze Latvijas iedzīvotāju saraksts (1918–1940) liecina, ka Zēlma Johansone dzimusi 1904. gada 24. jūnijā Rīgā.
- [99] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [100] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [101] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. otra puse.
- [102] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 7. lp. otra puse.
- [103] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [104] *Zemes Ierīcības Vēstnesis*, Nr. 604, 1935, 17. maijs, 4. lpp.
- [105] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. otra puse.
- [106] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [107] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. otra puse.
- [108] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 10. lp. otra puse.
- [109] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [110] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. otra puse.
- [111] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [112] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 6. lp. otra puse.
- [113] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 7. lp. otra puse, 8. lp. otra puse, 10. lp. otra puse.
- [114] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 8. lp. otra puse.
- [115] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 9. lp.
- [116] LVA, PA-101. f., 68. apr., 212. l., 9. lp., 10. lp. otra puse.

Saistītās ziņas:

Ineta Lipša: Valsts drošības komiteja valsts akciju sabiedrības «Intūrists» operatīvajā vadībā (1957-1992) 27.11.2017

Publicēta informācija par Ivara Godmaņa sadarbības fakta ar VDK pazudušās tiesas lietas meklēšanu 27.11.2017

Aldis Daugavvanags: Čekas loma kontrabandas izmeklēšanā (1945-1985). Atsevišķu piemēru analīze. 25.11.2017

Linards Muciņš: Nošaušana sevišķā kārtībā - PSRS noziegums pret ius cogens normām. Liepājas «Zilā brīnuma» piemērs. 21.11.2017

Tiesiskais skatpunkts: Latvijas Republikas informācijas atklātības kodols un VDK dokumenti. 20.11.2017

Kā bija jāvērvē čekas aģentus? PSRS Valsts drošības komitejas instrukcija. 16.11.2017

Ieskats LPSR valsts drošības ministra Alfona Novika Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 17.10.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Jāņa Vēvera Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 13.09.2017

Ieskats LPSR iekšlietu un valsts drošības ministra Nikolaja Kovaļčuka Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 20.08.2017

Ieskats LPSR iekšlietu ministra Mihaila Drozda Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 15.08.2017

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Jāņa Broliša Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 22.07.2017

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Ivana Zujāna Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 11.04.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Vladimira Sējas LKP CK nomenklatūras lietas apskats 16.03.2017

Tweet

Patīk 0

Ieteikt

G+